

24 Μαρτίου 2022

«Περί των Ιερατικών Κλήσεων»

[Ορθοδοξία](#) / [Εορταστικοί λόγοι](#)

**Προς
το Χριστεπώνυμο Πλήρωμα
της Εκκλησίας της Ελλάδος**

Τέκνα εν Κυρίω αγαπητά,

Τρίτη Κυριακή των Νηστειών σήμερα και καθώς βρισκόμαστε ήδη στο μέσο των πνευματικών αγώνων της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, η αγία μας Εκκλησία προβάλλει το πολυτιμότερο κόσμημά της, το ακαταμάχητο όπλο της, τον Τίμιο και Ζωοποιό Σταυρό του Κυρίου. Ο Πανάγιος Σταυρός του Σωτήρος προβάλλεται ενώπιόν μας, όχι μόνο για να Τον προσκυνήσουμε και να λάβουμε δύναμη στον αγώνα της νηστείας, αλλά και για να αναλογισθούμε το δικό μας χρέος· την κλήση που απευθύνει ο Θεός σε κάθε πιστό μαθητή του: «Όστις θέλει οπίσω μου ακολουθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού, και ακολουθείτω μοι» (Μκ. 8, 34)· «όποιος θέλει να με ακολουθήσει ως μαθητής μου, ας διακόψει κάθε σχέση με τον κακό και διεφθαρμένο εαυτό του, με σταθερή την απόφαση να σηκώσει σταυρό, να υποστεί κάθε δοκιμασία, ακόμη και θάνατο, και τότε να με ακολουθήσει».

«Αράτω τον σταυρόν αυτού»: Ο Κύριος ζητάει από τους μαθητές του την τέλεια αυταπάρνηση· να σηκώσουν τον σταυρό τους με απόφαση θανάτου. Ποιος όμως είναι αυτός ο σταυρός που καλείται να αναλάβει κάθε πιστός μαθητής του Χριστού;

Είναι πρώτιστα η νέκρωση των παθών και των σαρκικών φρονημάτων. «Οι δε του Χριστού την σάρκα εσταύρωσαν συν τοις παθήμασι και ταίς επιθυμίαις» (Γαλ. ε΄ 24), σημειώνει ο Απόστολος Παύλος. Αυτός που ανήκει πραγματικά στον Χριστό αγωνίζεται να αποκόψει οριστικά τις αμαρτωλές συνήθειες, τα πάθη και τα

ελαττώματα που έχουν ριζώσει βαθιά μέσα στην ψυχή του· την ζήλεια, τον φθόνο, το ψέμα, την απάτη, την κατάκριση, την πλεονεξία, την φιληδονία, την φιλαργυρία, όλα δηλαδή εκείνα που διατηρούν μέσα του ζωντανό τον παλαιό άνθρωπο και αφήνουν να κυριαρχεί το εγώ του.

Εκτός όμως από την νέκρωση των παθών, που είναι εκούσιος σταυρός για τον πιστό, υπάρχει και ο ακούσιος σταυρός, που καλείται να σηκώσει με την ίδια αφοσίωση και αυταπάρνηση. Πρόκειται για τις θλίψεις και τις δοκιμασίες της ζωής· μια ξαφνική αποτυχία, ένα αξεπέραστο κατά τα ανθρώπινα δεδομένα πρόβλημα, μία ολοφάνερη αδικία, μία ανίατη ασθένεια, ένα αβάσταχτο πένθος. Ο άνθρωπος του Θεού δέχεται να σηκώσει ένα τέτοιο σταυρό όχι με αντίδραση εσωτερική ούτε με παθητική αποδοχή, αλλά πρόθυμα και καρτερικά, με ευχαριστία προς τον Θεό. Άλλωστε γνωρίζει ότι αυτός που του τον δίνει δεν είναι κάποιος που ορίζει σταυρό για τους άλλους μόνο, αλλά Εκείνος ο οποίος πρώτος τον εβάστασε· μάλιστα δε Σταυρό τέτοιας οδύνης, που κανείς άνθρωπος δεν έχει αναλάβει και ούτε πρόκειται ποτέ να αναλάβει.

Η ζωή, λοιπόν, του χριστιανού είναι συνυφασμένη με τον σταυρό, τον οποίον καλείται να σηκώσει κάθε πιστός, εάν θέλει να είναι γνήσιος μαθητής του Χριστού. Ιδιαίτερος όμως συνυφασμένη με τον σταυρό είναι η ζωή του Κληρικού. Και τούτο διότι ο Κληρικός, οιοδήποτε βαθμού, είναι η αδιάκοπη παράταση της ζωής του Εσταυρωμένου Ιησού.

Η ιερωσύνη που φέρει, το μέγα τούτο μυστήριο και υπεργίγιο λειτούργημα, δεν περιβάλλεται μόνο από ουράνια λαμπρότητα και δόξα, αλλά και από σταυρώσιμα δάκρυα και θλίψεις. Μία πρώτη εντύπωση αυτής της πραγματικότητας λαμβάνει ο νεοχειροτονηθείς ιερέυς κατά την ημέρα της χειροτονίας του, όταν δεχόμενος από τα χέρια του Αρχιερέως την ιερά παρακαταθήκη, το τίμιο Σώμα του Χριστού, στέκεται πίσω από την αγία Τράπεζα, ακριβώς κάτω από τον Εσταυρωμένο. Την ώρα εκείνη ο ιερέυς εισέρχεται στην ατμόσφαιρα του Σταυρού και της θυσίας. Τούτο το γεγονός δίνει το νόημα πιά της ιερατικής του ζωής. Από την ημέρα αυτή θα σηκώνει πολλούς σταυρούς, με πρώτο τον δικό του, τον προσωπικό, που είναι και ο πιο βαρύς.

Πρώτος ο ιερέυς, ως υπόδειγμα της κατά Χριστόν ζωής, καλείται να απαρνηθεί τον εαυτό του· να αποβάλει τον παλαιό άνθρωπο· να αυτοσταυρωθεί. Έχει και αυτός αδυναμίες, κοσμικές επιθυμίες, πειρασμικές επιθέσεις. Πρέπει όμως να τις σταυρώσει. Και η σταύρωση αυτή απαιτεί αγώνα, πάθος, πικρό ποτήριο, θάνατο, φέρει όμως την προσωπική του ανάσταση.

Αλλά έχει και άλλους σταυρούς να σηκώσει· τόσους μάλιστα, όσοι και οι άνθρωποι που φέρει στο πετραχήλι του. Καθένας με την κρίση του, με τα προβλήματά του, με τις συκοφαντίες του, με τις ειρωνείες του, με τις ασθένειές του, με την αδιαφορία του, με τις προσωπικές του αδυναμίες, του φορτώνει και ένα σταυρό. Πρέπει όλους αυτούς τους σταυρούς να τους κρατήσει με υπομονή, με πραότητα, με αγάπη μέχρι θανάτου, «ότι κραταιά ως θάνατος αγάπη» (Άσμα 8,6).

Όλα δε αυτά, διατυπούμενα εν λόγω σήμερα, την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως, κατά την οποία η Εκκλησία της Ελλάδος θέσπισε να τιμά και να προβάλλει τις Ιερατικές Κλήσεις, δίνουν την ευκαιρία σε όλους μας να αναλογισθούμε την πρόπουσα στάση μας απέναντι στην Ιερωσύνη και τους Ιερείς μας, αλλά και απέναντι σε εκείνους τους νέους που έχουν την κλίση της Ιερωσύνης εμφυτευμένη από τον Θεό μέσα στην ύπαρξή τους. Χρέος όλων μας να σεβόμαστε και να τιμούμε το υπερμέγιστο μυστήριο της Ιερωσύνης, το οποίο απεργάζεται την σωτηρία μας· να προσευχόμαστε για τους ιερείς μας, ώστε ο Θεός να τους χαρίζει

δύναμη να σηκώνουν αγόγγυστα τους σταυρούς τους και φωτισμό να υπηρετούν θεαρέστως το πανάγιο Θυσιαστήριο και το ποίμνιό τους· να ενθαρρύνουμε τέλος και να επαινούμε τα παιδιά εκείνα που επιθυμούν να καταστούν λειτουργοί των μυστηρίων του Χριστού, ελέγχοντας συγχρόνως με διάκριση όσους τα απαξιώνουν και τα απογοητεύουν. Έτσι θα γίνουμε και εμείς ως άλλοι Κυρηναίοι, οι οποίοι θα βοηθούμε τους ήδη χειροτονημένους Κληρικούς, καθώς και τους μελλοντικούς, στην άρση του σταυρού τους· αλλά, το κυριώτερο, θα αποδίδουμε με τον τρόπο αυτόν την αληθινή λατρεία σε Εκείνον που δίδει τους ποιμένες στην Εκκλησία Του· στον Εσταυρωμένο και Αναστάντα Κύριο.

Καλό υπόλοιπο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής!

† Ο Αθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

† Ο Σάμου και Ικαρίας Ευσέβιος

† Ο Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας Θεόκλητος

† Ο Κασσανδρείας Νικόδημος

† Ο Σερρών και Νιγρίτης Θεολόγος

† Ο Σιδηροκάστρου Μακάριος

† Ο Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας Ιωήλ

† Ο Αργολίδος Νεκτάριος

† Ο Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων Τιμόθεος

† Ο Μεγάρων και Σαλαμίνας Κωνσταντίνος

† Ο Κεφαλληνίας Δημήτριος

† Ο Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης Χρυσόστομος

† Ο Καρπενησίου Γεώργιος

Ο Αρχιγραμματεύς

† Ο Ωρεών Φιλόθεος

<https://bit.ly/3wxj5QU>